

(Kort bemærkning).

Pia Larsen (V):

Hvis hr. Frank Aaen og Enhedslisten dengang i januar 1998 havde været klar til at drage den nuværende regering politisk til ansvar, så er det da klart, at så var det også blevet belyst, hvad den borgerlige regerings, den forrige regerings rolle havde været i den sag. Og det havde vi ikke noget imod.

Det, Venstre var interesseret i i hele forløbet, og det, vi i princippet fortsat er interesseret i, er, at sandheden skal komme for en dag. Og der må vi indrømme, at med det forlig, der er indgået nu her, er det behændigt endnu en gang lykkedes den nuværende regering at undgå, at sandheden kommer frem.

Men som sagt: Vi mener, at løbet kørte dengang i 1998. Vi kan ikke blive ved med at køre videre med denne her sag. Men jeg kan høre på hr. Frank Aaen, at vi skal til nu her i denne her debat at gentage debatten fra 1998, hvor det handlede mere om, hvad den borgerlige regering havde gjort, end hvad den nuværende regering faktisk kunne have forhindret Den Danske Bank i at gøre – eller den måde, man kunne have forhindret Den Danske Bank i at forlade Færøerne på.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Venstres ordfører, hr. Anders Fogh Rasmussen, sagde i 1998, at der ingen tvivl er om, at Den Danske Bank har snydt færingerne, og at der er et politisk ansvar i regeringen for håndteringen af bankskandalen. Og jeg kan forstå, at det er Venstre stadig væk enig i og ønsker stadig væk afdækket.

Så er det bare, at det er så helt uforståeligt, hvorfor Venstre hjælper regeringen med at komme ud af klemmen. For det er jo lige præcis, fordi Venstre indtager den stilling, de gør i dag – ved at hjælpe regeringens aktstykke igennem i Finansudvalget og dermed godkende aftalen med Den Danske Bank – at man får lukket ned.

Derfor må jeg sige – og det sagde jeg i øvrigt også i 1998 – at Venstres store interesse for at komme til bunds i den her sag stopper altså, når det kommer lidt for tæt på, og når vi måske kan få fat i: Hvad var det, hr. Anders Fogh Rasmussen og andre ledende politikere i den daværende regering havde af ansvar?

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FRI):

Der er en ting, som jeg er helt, helt enig med hr. Frank Aaen i, og det er selvfølgelig interessen for at komme til bunds i den her sag. Det tror jeg hr. Frank Aaen ved.

Når jeg måske har en anden holdning til den situation, vi står i nu, end hr. Frank Aaen, så er det, fordi jeg erkender, at virkelighedens verden er, som den er, og derfor vil jeg godt spørge hr. Frank Aaen:

Er hr. Frank Aaen ikke enig i, at regeringen overhovedet ikke har nogen retlig interesse i den her sag, at regeringen overhovedet ikke er påtaleberettiget, og derfor har regeringen overhovedet ingen mulighed for at vinde den her sag? Det eneste, vi får, er yderligere sagsomkostninger.

Så kan det godt ske, at vi får afsløret noget; men det kunne vi få afsløret lige så godt med et politisk flertal herinde i Folketinget, hvis man ellers havde fået taget sig sammen til at få nedsat en ordentlig kommission.

(Kort bemærkning).

Pia Larsen (V):

Når hr. Frank Aaen har den opfattelse, at Venstre ikke har nogen interesse i at komme til bunds i denne her sag, så må jeg sige, at det havde vi i hvert fald i januar 1998 efter Grønborgrapporten. Det tror jeg alle her til stede kan huske. Og så må jeg sige, at det havde hr. Frank Aaen og Enhedslisten åbenbart ingen interesse i, siden de sammen med regeringspartierne formulerede det forslag til vedtagelse, som faktisk blev vedtaget, og hvor den nuværende regering totalt klarede frisag.

Så derfor må jeg sige: Hvor interessen for at komme til bunds i sagen ligger synes jeg hr. Frank Aaen skulle drøfte lidt med sig selv og sit parti.

Pia Christmas-Møller (KF):

Regeringen indgik i foråret 1999 en aftale om gældsafvikling med Færøerne. Aftalen bar præg af regeringens velbegrundede dårlige samvittighed, som man forsøgte at betale sig fra. Samtidig blev aftalen kædet sammen med gennemførelsen af pinsepakken, som vi var og er lodret imod.

Hele denne manøvre var regeringens værk. Og det foreliggende forlig med Den Danske Bank er en opfølgning, som ligeledes må ligge på regeringens skuldre. Derfor mener vi, at re-